

1 של השבוע) - שצריך להיות "בא גו' אל התיבה"²², להיכנס בתוך תיבות (התורה ו)התפלה, ועל-ידי-זה
 2 ניצלים ממים הזידונים, מי המבול (דאגות הפרנסה וכו', כדלקמן)²³.

3 וענין זה - ככל הוראות התורה (שהיא נצחית) - הוא בכל זמן ובכל מקום, ולכל אחד מישראל
 4 במיוחד, באיזה מצב שיהיה, שהרי "כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם"²⁴, שבשביל כל
 5 יחיד נברא כל העולם. ומזה מובן, שגם התורה והוראותי הם עבור כל יחיד, שהרי בריאת העולם היא
 6 "בשביל התורה"²⁵ (ובפרט לפי הפירוש - שביל, דרך)²⁶, ואם-כן, כשם שהעולם הוא בשביל כל אחד
 7 מישראל במיוחד, כך גם התורה, כוונת ותכלית העולם, היא בשביל כל אחד מישראל במיוחד. וכמדובר
 8 כמה פעמים שלכן נאמר "אנכי הוי' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים"²⁷, בלשון יחיד²⁸, שהקב"ה אמר
 9 לכל אחד מישראל, "אנכי הוי' אלקיך וגו'", כיון שמתן-תורה היה בשביל כל אחד מישראל במיוחד.

10 אבל יהודי יכול לטעון: איך אומרים לו שעליו ללמוד מנח, שגם אצלו צריך להיות "בא אל התיבה"
 11 וכו' - הרי נח היה "צדיק תמים" (ואפילו בדורו היה צדיק, ומכל-שכן אם היה בדור טוב יותר), כך
 12 שהיה יוצא מן הכלל (כנ"ל, היפך הטבע), ואם-כן, איך יכול הוא להשתוות לנח; כיצד יכול הוא להינצל
 13 ממים הזידונים?

14 ולכן אומרת התורה "בדורותיו" (לגנאי), שגם נח היה "צדיק תמים" רק "בדורותיו", ואילו היה
 15 בדורו של אברהם לא היה נחשב לנלוס, ודרגא זו של "צדיק" שייכת גם אצלו (כדלהלן), ובמילא יש
 16 ביכלתו ללמוד הוראה מנח.

17 ה. וזוהי ההוראה משני הפירושים בתיבת "בדורותיו", ש"יש .. דורשים אותו לשבח ויש שדורשים
 18 אותו לגנאי":

19 שני הפירושים הם הוראה בעבודת ה', ולכן מביא רש"י את שניהם, כיון שפירוש רש"י מגלה את
 20 פנימיות התורה, המביאה ל"ועבדהו בלב שלם" (כאמור לעיל). ומר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי,
 21 כיון שהן הוראות לשני סוגים (או באותו אדם - מצבים) שונים:

22 כשמדובר אודות צדיק וכו' - יכול לטעון, שאינו זקוק לכל הענין ד"בא גו' אל התיבה", כיון שאצלו
 23 אין מלכתחילה מים הזידונים, ובמכל-שכן מדברי הגמרא²⁹ "תלמידי חכמים אין אור של גיהנם שולטת
 24 בהן", אפילו "תלמיד חכם" (והמחוייב להיות בגיהנם), ובמכל-שכן הוא, החכם עצמו (ובמילא אינו שייך
 25 לרוח שטות המחייבת גיהנם).

26 ועל זה ישנה ההוראה מהפירוש "בדורותיו" לשבח - שאפילו נח שהיה "צדיק תמים" ואפילו
 27 "בדורותיו", היה זקוק לענין ד"בא גו' אל התיבה".

28 הוראה הנ"ל היא לצדיקים כו'; ואילו ההוראה לרוב בני אדם היא מהפירוש השני - שנח היה צדיק
 29 רק לפי ערך דורו, שאין זה אמיתית ענין צדיק, אלא רק בשם המושאל, ודרגא זו של צדיק שייכת לרוב
 30 בני אדם - שהרי "משביעין אותו תהי צדיק"³⁰ נאמר על כל אחד, וכיון ש"משביעין אותו", בודאי יש
 31 לו הכח לקיים זאת. ואפילו לפירוש צדיק שבתניא³¹ - הרי גם במדריגה זו ישנו הכח לקיים את השבועה
 32 "תהי צדיק כו'". ועל-כל-פנים, לקיים את המחצית השניה של השבועה: "ואל תהי רשע", שזהו צדיק
 33 בשם המושאל³² - בודאי יש ביכולת כל אחד, כמבואר בתניא באריכות.

34 ומלבד זאת, "בדורותיו", לפי דורו, הרי הוא עתה בודאי צדיק, כי רוב בני דורו (ושיש לו משא ומתן
 35 עמהם) הם אומות העולם, ואפילו בין בני-ישראל, הנהא גופא שאליו הגיעה ההוראה ממי המבול,
 36 נחשב כבר לעילוי, שהרי ישנם תינוקות שנשבו שאינם יודעים כלל מענין זה.

(27) יתרו כ, ב. ואתחנן ה, ו.
 (28) ראה יל"ש עה"פ (רמז רפו).
 (29) חגיגה בסופה. וש"נ.
 (30) נדה ל, ב.
 (31) פ"א. פ"י.
 (32) ראה שם פ"א.

(22) פרשתנו ז, א.
 (23) ועד שבאים לענין ד"אל אמה תכלינה מלמעלה" (שם ו, טז) - "אמה" ר"ת "אלקינו מלך העולם" (ראה תורת מנחם - רשימת היומן ס"ע קעז. וש"נ). - מהנחה בלתי מוגה.
 (24) סנהדרין לו, סע"א (במשנה).
 (25) פרש"י ר"פ בראשית.
 (26) ראה כש"ט ס"ה. סנ"ו.